

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem v Ústí nad Labem, Velká Hradební 39/61, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 17. 1. 2008, č. j. 59 Ca 130/2006 - 49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočce v Liberci (dále jen „krajský soud“) dne 3. 11. 2006 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. 13831/06-1400, č. j. 13835/06-1400 a č. j. 13839/06-1400 ze dne 15. 8. 2006.

Dne 12. 3. 2003 krajský soud žalobkyni usnesením č. j. 59 Ca 130/2006 - 29 vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši 2000 Kč a současně stěžovatelku poučil o následcích nesplnění výzvy. Žalobkyně soudní poplatek ve lhůtě stanovené soudem nezaplatila. Krajský soud proto řízení v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), dne 17. 1. 2008 kasační stížností napadeným usnesením ze dne 17. 1. 2008 z důvodu nezaplacení soudního poplatku zastavil.

Proti usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) dne 10. 2. 2008 kasační stížnost, v níž namítá, že ji krajský osud opět zcela pominul poučit o ustanovení § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích a už vůbec nepřihlédl k jejímu podání ze dne 31. 1. 2008, v jehož příloze byl tiskopis s vylepeným kolkem 2000 Kč. Navrhla napadené usnesení zrušit a návrhu na osvobození od soudních poplatků a návrhu na ustanovení právního zástupce, jichž se stěžovatelka v žalobě domáhala, vyhovět.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí. Není-li poplatek v této lhůtě uhrazen, soud řízení zastaví.

Dle § 9 odst. 7 citovaného zákona usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení. Nabude-li usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku právní moci, zaniká poplatková povinnost.

Ze soudního spisu vyplynulo, že požadovaný soudní poplatek ve výši 2000 Kč byl dodatečně stěžovatelkou uhrazen dne 31. 1. 2008, a to vylepením kokových, tedy dříve, než usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci; krajský soud tak v souladu s § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích usnesení, které je nyní kasační stížností napadené, zrušil (usnesením ze dne 4. 3. 2008, č. j. 59 Ca 130/2006 - 65). Stěžovatelku o zrušení kasační stížností napadeného usnesení o zastavení řízení krajský soud opakovaně informoval (přípisem ze dne 4. 3. 2008 a 29. 5. 2008) a dožadoval se sdělení, zda stěžovatelka na kasační stížnosti trvá. Stěžovatelka na předmětné sdělení nijak nereagovala.

Nejvyšší správní soud nemohl o podané kasační jednat a musel tuto s ohledem na níže uvedené odmítnout.

Pro řízení o kasační stížnosti vedené u Nejvyššího správního soudu platí ustanovení uvedená v hlavě III. dílu 1 s. ř. s. (§ 102 - § 110). Ve smyslu § 120 téhož zákona pak není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I. (§ 32 - § 64). Dle tam zahrnutého § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, mj. nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný. Ustanovení § 64 s. ř. s. pak umožňuje pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně použít ustanovení prvé a třetí části občanského soudního řádu (§ 1 - § 58 a § 79 - § 200aa o. s. ř.). Dle § 103 o. s. ř. soud kdykoli za řízení přihlíží k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).

Soudní řád správní, ale ani občanský soudní řád nemají ustanovení, které by vypočítávalo všechny podmínky řízení. Teorie procesního práva ve shodě se soudní praxí tradičně řadí mezi podmínky řízení návrh na zahájení řízení, podmínky týkající se soudu, podmínky na straně účastníků řízení a tzv. negativní procesní podmínky. Žalobní petit, tj. to, čeho se navrhovatel domáhá, je část žaloby, již je formulován nárok žalobce a představuje předmět žaloby. Za situace, kdy tento předmět žaloby – zde kasační stížnosti – již neexistuje, neboť usnesení soudu, jehož přezkoumání se stěžovatelka domáhá, bylo

následně, poté, kdy stěžovatelka dodatečně soudní poplatek uhradila, zrušeno usnesením krajského soudu ze dne 4. 3. 2008, č. j. 59 Ca 130/2006 - 65, byl založen takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit. Nejsou tedy v okamžiku rozhodování věci Nejvyšším správním soudem dány podmínky k tomu, aby tento soud o kasační stížnosti dále jednal a věcně rozhodoval.

Nejvyššímu správnímu soudu za této situace nezbylo, než podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s. kasační stížnost podanou stěžovatelkou odmítnout.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, ve spojení s § 55 odst. 5, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 25. září 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu